

tie voorgesteld en gevoelde hij zich daarin teleurgesteld, wat tot botsingen aanleiding gaf, die zoover gingen, dat er een commissie van onderzoek uit den raad werd ingesteld. Deze gaf als haar meening te kennen, dat nog zijn kunde daargelaten, waarop men trouwens vele aanmerkingen had, vooral, omdat de architect soms eigenmachtig goedgekeurde teekeningen veranderde en dat niet tot haar voordeel, „een stadsarchitect als ondergeschikt be- diende moet worden beschouwd, die nog iets meer en nog iets anders dan kunde behoort te bezitten” en dat het niet aanging, dat hij zich als meester gedroeg, waar hij dienaar moest zijn. De raad besloot 20 Juni 1838 op grond van zijn onbekwaamheid en gebrek aan onderdanigheid aan zijn superieuren den architect als ongeschikt voor zijn werk te ontslaan, hem tot 31 Aug. 1838 nog de bewoning van het Timmerhuis te vergunnen en zijn salaris tot 31 December te laten doorgaan. Een lijvig rekest door den be- leedigden architect, die alles toeschreef aan een kabaal tegen zijn persoon, ingediend bij den Koning, mocht niet baten ¹⁾).

Een opvolger, die aan de gestelde eischen voldeed, meende men gevonden te hebben in den persoon van den eerste luitenant- ingenieur Willem Nicolaas Rose, die, op hetzelfde tractement met emolumenten doch op een nieuwe instructie, 24 Januari 1839 tot stadsarchitect werd benoemd. De nieuwe instructie verschilde heel weinig van de vorige. Nu was er bij bepaald, dat plannen, modellen en bestekken, door den architect vervaardigd, het eigen- dom der stad bleven en dat deze de gewone en, zoo gewenscht, ook buitengewone vergaderingen verplicht was bij te wonen.

Tot 1855 heeft Rose de stad als architect gediend en veel is er in dien tijd tot stand gekomen, waaraan zijn naam verbonden is, o.a. de bouw van het nieuwe Ziekenhuis aan den Coolsingel, dat in 1851 in gebruik werd genomen. Onder hem is de groote groei van Rotterdam begonnen, mogelijk gemaakt door het afbreken reeds onder zijn voorgangers van vestmuren, torens en poorten,

1) Pieter Adams, geb. te Utrecht in 1780, overl. aldaar Juni 1846. Zie C. Kramm: Geschiedenis van de beeldende kunsten in de Nederlanden. De stad werd later nog door den heer Adams aangesproken over hem toebehoorende teekeningen, die achter gebleven waren; deze van haar kant maakte aanspraak op teekeningen, die wederrechtelijk waren meegenomen, o.a. ontbraken alle teekeningen van het nieuwe stadhuis, wier aantal de architect in een brief zelf opgeeft als 22 stuks.